

LA BELLESA DEL COS EN MOVIMENT

DANSA CRÍTICA

Ximo Montañés
CASTELLÓ

Espectacle Da Capo

PARANIMF DE LA UJI

► **Autors:** Asun Noales i Gustavo Ramírez Sansano. **Directora:** Asun Noales. **Intèrprets:** Asun Noales, Sebastián Rowinsky, Carmela García, Salvador Rocher, Saray Huertas i ballarina becada en projecte GoOD. **Companyia:** Otra Danza.

El Paranimf de la UJI dedica el mes d'abril la seua programació d'arts escèniques a la dansa amb motiu del Dia Internacional, que es celebra el dia 29. La primera cita ha estat Da Capo, espectacle seleccionat per Dansa a Escena 2017. Un espectacle de dansa concebut, dirigit i protagonitzat per Asun Noales (Elx, 1972), coreògrafa, professora, ballarina i directora de la companyia Otra Danza, resident a la ciutat d'Elx.

Descalços sobre l'arena, una massa de cossos naixent des de la penombra anirà desglossant-se en els set ballarins que serviran durant poc més d'una hora un recital coreogràfic.

I és que Da Capo és un recital. Un recital d'una bellesa extraordinària. La combinació de fragments coreogràfics d'una

lògica invisible en forma de gestos i moviments implosius dels ballarins, un disseny d'il·luminació càlid i evocador i l'escenari d'arena amb aquella pols en suspensió que tot ho embolcalla crea en l'espectador una sensació de quadres infinits. Cadascuna de les fotos que eixirien disparant l'obturador cada quart de segon seria una imatge de composició perfecta. En canvi el moviment no s'atura mai. Sempre la música, sempre els cossos ballant amb gran expressivitat amb una total comunicació a tot cos.

Da Capo, aquesta expressió musical italiana que significa literalment «des del cap, des de l'extrem» i equival a repetir part de la partitura o l'obra completa des del principi, li va bé a una obra que funciona a mode de calidoscopi d'escenes, prismes que componen i encaixen en un viatge de gran plasticitat que podria començar una i altra vegada.

Da Capo és d'aquells espectacles de dansa on els espectadors s'han de deixar anar, deixar-se arrossegar per eixa successió de moments i evocacions, tal i com s'arrosseguen els cossos dels ballarins pel terra impregnant-se de la pols que després en sacsejar-se quedarà suspesa permanentment en l'aire. No cal buscar-ne el significat, amb l'emoció i la bellesa de la composició final hi ha més que prou.